

"לדורות"

סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצול/ת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית

וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

אנו מודים לך מראש על הנכונות לשיתוף הפעולה.

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: מיוחס	שם פרטי: ציפורה
-----------------	-----------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה: יגר	בלועזית Yeger	שם נעורים:
שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה: פליצ'ה (פייגלה)	בלועזית Felicha	מין: ז / נ תאריך לידה: 16.6.1942
מקום לידה (ישוב, מחוז): יער ליד פיארה ניאמץ	בלועזית	ארץ לידה: רומניה
שם פרטי של האב: שמואל	שם פרטי ושם נעורים של האם: אנה	
שם פרטי של האישה/הבעל (אם היה/תה נשוי/נשואה לפני המלחמה):	שם נעורים של האישה:	
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה:	בלועזית	ארץ המגורים:
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה:	מקצוע לפני המלחמה:	חבר בארגון או בתנועה:
מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ): יערות ליד פיאטרה ניאמץ		
האם היית בגטאות? אילו ומתי?		
האם היית במחנות? אילו ומתי?		
מקום השחרור: יערות ליד פיאטרה ניאמץ	תאריך השחרור:	
האם שהית במחנה עקורים? שם המחנה?	לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)?	
מקומות/מחנות בדרך לארץ:	שנת עליה: 1950	שם האנייה (אם עלה בדרך הים): קונסטנצה

אנא ספרי/י על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: משפחה, סביבה, ילדות ולימודים, עבודה, חברות בארגון): נא לכתוב בגוף ראשון

נולדתי למשפחה דתית שהתגוררה בשטעטל- אזור שבו התגוררו יהודים בלבד. השטעטל היה בטרנסילבניה, במקום בשם סיגת.

נא ספרי/י על קורותיך בזמן המלחמה

(ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביוזנראט/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך; בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/אווקואציה למרכז ברית המועצות):

הוריי ברחו מטרנסילבניה לרומניה בתחילת המלחמה ושם נולדתי. יש לי אחות שנולדה בסביבה וגדולה ממני בשנה וחצי. חיינו בכפר ליד היער אצל משפחה של גויים. אני לא יודעת למה קיבלו אותנו או אם היה איזה קשר עם המשפחה. הייתי עם אמי ואחותי אצל המשפחה, ואבי עבד עם עצים בים השחור. הוא חלה ונאלץ לעבור ניתוח להסרת רוב הקיבה. לצורך הניתוח שלחו אותו לכודפשט. אמי סיפרה לי שהיא לא ראתה את אחיה המון זמן, ואז הוא הופיע פתאום ברומניה. אני לא יודעת איך הוא ידע למצוא אותנו שם. הוא הופיע בכותונת פסים, אחרי שהיה במחנות. אח שני שלה הלך לצבא ההונגרי ומת שם. לאמא היו קשרים עם אנשים בטרנסילבניה, שסיפרו לה איך הוציאו את הוריה ואחותיה על עגלה מהבית (היא כל הזמן דיברה על זה). הציעו לה פיצוי על הבית, אבל היא סירבה בטענה ש"אני לא מוכרת את ההורים שלי". הייתה לה עוד אחות, שהייתה במחנה. נפגשנו איתה כבר בארץ. התברר שהיא גרה ברעננה. משפחתו של אבי נשארה בטרנסילבניה, לקחו את כל משפחתו. מתוך שבעה ילדים רק שני אחיו מצאו אותו בארץ אחרי 22 שנה. את כל שאר משפחתו הרגו. במשפחה שלי לא אהבו לדבר על השואה כי לא רצו להזכר. לכן אני לא יודעת הרבה. אח של אמי עלה לארץ, ובדרך נשלח למחנה בקפריסין. אמא שלי אמרה, שהגויים שאצלם שהינו היו בסדר גמור כלפינו. לאבא שלי היו קשרים טובים עם גויים. אפילו היה לנו אוכל כשר, מהשוחט שחי לא רחוק. לאבא שלי הייתה אישה אחרת לפני אמי וחמישה ילדים. הוא סיפר שאת אשתו הרגו הנאצים, והוא דאג שילדיו ישהו ברומניה בפנימיה. ארבעה עלו לארץ והחמישית התחתנה ונסעה לבלגיה. גם בזמן המלחמה משפחתי שמרה מצוות. היו רבנים משני צדי המשפחה. סבי וסבתי מצד אמי חיים מנדל קופר ואידס קופר נרצחו. אחיה של אמי אברום ולייזר קופר שרדו. שליף קופר, פריידה ופייגלה קופר מתו. לאבא היו אחים. שני אחיו צלר ומנדל שרדו. צלר שרד עם בן אחד- את שאר ילדיו ואשתו רצחו. אח נוסף של אבא, מוישלה, ואחותיו- נרצחו.

אנא ספרי/י על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

(ציוני דרך: השחרור וחזרה הביתה, חיים אחרי המלחמה, בריחה, העפלה/ עליה):

עם תום המלחמה עברנו לטונוסוברן. הלכתי שם לגן. לא היו שם יהודים בכלל. שכרנו שם דירה. אמא שלי לא עבדה, אבא המשיך לעבוד עם עצים בים השחור. אבא רצה לנסוע לארץ או לבלגיה, אמא רצתה שניסע רק לארץ (כדי שלא נתחתן עם גויים).

נא ספרי/י על חיך בארץ

(ציוני דרך: לימודים/ תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה/ דורות המשך וכו'):

הגענו לנמל חיפה. לא רצו לקבל אותנו כעולים חדשים- הסתבר שלאבא שלי הייתה בת שגרה בצפריה (כפר חב"ד היום). היא הייתה נשואה עם שני ילדים, שכולם גרו בחדר אחד. אבא שלי התחיל לפנות לסוכנות היהודית ולבקש שיתנו לנו לפחות אוהל. שם הוא שמע על מישהו בשם יגר, הסתבר שזה היה בן אחיו (אחיו נפטר בזמן השואה), שעובד בסוכנות היהודית. הוא עשה לנו פרוטקציה וקיבלנו אוהל בברנדס חדרה. עד היום אני גרה בחדרה. חיינו באוהל שנה וחצי, ואז קיבלנו צריף של חדר אחד. במשך היום שמנו את המיטות אחת על השנייה, כדי שיהיה מקום לעבור. אבא עבד במפעל וגם אמא עבדה איפשהו. אז עברנו לגבעת אולגה בבית עמידר. היינו בין הראשונים שהגיעו לגבעת אולגה. אמא עבדה במפעל שניר כטבחית. אני הלכתי ללמוד בבית ספר דתי ברעננה (גרתי שם כי לא אהבתי את גבעת אולגה). הייתי שם שנתיים, עד גיל 14 בערך. אחרי זה הלכתי ללמוד בקיבוץ דתי "שלוחות" ליד בית שאן. באמצע הלימודים נאלצתי לחזור הביתה ולטפל באבי, שהיה חולה מאוד. לא הייתי בצבא כי למדתי בקיבוץ דתי. התחלתי ללמוד מלאכת יד בחיפה, אך המצב הכספי ומצבו של אבי מנעו ממני להמשיך בלימודים. בגיל 18 התחתנתי עם משה. הוא היה אז בן 22, עד היום אנחנו חיים בחדרה. למדתי להיות מטפלת ועבדתי במעון של נעמ"ת. בני שמואל נולד בשנת 1966. בתי אביביט נולדה בשנת 1969. יש לי שני נכדים מבתי (בני לא נשוי). הסתפקנו במה שיש לנו כדי לגדל את הילדים בשקט ושלווה. חזרתי לעבודה בשנת 1980 בבית חולים הלל יפה בחצי משרה. עבדתי שם 27 שנים. אז אמא שלי התחילה להרגיש לא טוב וכיום היא בבית אבות. בזמנו רציתי לעשות איתה מסע לרומניה וטרנסילבניה, אך היא סירבה בתוקף. אני מבקרת אותה בבית האבות פעמיים ביום. התחייב שלי זה הנכדות שלי.